

عنوان مقاله:

بررسی نقش ژئومورفولوژی در خشک شدن دریاچه ارومیه (دریاچه نمکی)

محل انتشار:

اولین کنگره بین المللی زمین، فضا و انرژی پاک (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

لیلا خدائی قشلاق - دانشجوی دکتری ژئومورفولوژی، دانشگاه تبریز

محمدحسین فتحی - دانشجوی دکتری ژئومورفولوژی دانشگاه اردبیل

سعید صاحب خیر - توسعه مس آذربایجان

خلاصه مقاله:

دریاچه ارومیه یکی از شگفتی های جهان امروز است. و متاسفانه در معرض خطر خشکیدن کامل در آینده ای نزدیک قرار دارد. این دریاچه تکنونیک با وسعتی بیش از 5000 کیلومترمربع از دریاچه های وسیع و کم ژرفای کره زمین است که، آب آن فوق العاده اشباع از نمک می باشد از حیث نوع نهشته ها، ویژگیهای ژئومورفولوژی، ترکیبات شیمیایی، شوری آب و سایر موارد با برخی از دریاچه های شور دنیا قابل مقایسه است. در این بررسی به منظور بررسی علل خشک شدن دریاچه ابتدا به بررسی تغییرات مساحت آن از طریق تصاویر ماهواره ای دوره های زمانی مابین 1987 تا 2014 پرداخته شد که، نتایج حاصله نشان دهنده کاهش شدید مساحت دریاچه در طی سالهای اخیر بوده است. سپس از دیدگاه ژئومورفولوژی به بررسی علل خشکی آن پرداخته شد که، نهایتا نتایج نشان داد که، سیستم های رودخانه عامل مهم و اصلی در روند خشکی و تبخیر شدید آب دریاچه ارومیه می باشند.

کلمات کلیدی:

دریاچه ارومیه، ژئومورفولوژی، سیستم های رودخانه ای، تصاویر ماهواره ای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/456800>

